

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2720/2019
19.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Бранислава Босиљковића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Властимир Младеновић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС, Филијала у Пироту, чији је пуномоћник Љиљана Цонић, адвокат из ..., ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 118/2019 од 16.04.2019. године, у седници одржаној 19.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 118/2019 од 16.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж 118/2019 од 16.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 51/18 од 21.11.2018. године, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да у корист тужиоца, уплати доприносе за ПИО и здравствено осигурање, надлежним фондовима, на основу правноснажне пресуде Основног суда у Пироту П 36/14 од 25.05.2015. године, за период од 31.08.2012. године до 10.09.2013. године, на месечне износе наведене у изреци. Обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 32.815,00 динара. Одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж 118/2019 од 16.04.2019. године, жалба тужене је одбијена, као неоснована и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку .

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о исплатама на име накнаде због мање уплаћених доприноса за ПИО и здравствено осигурање, уз примену материјалног права које је у складу са измењеним ставом Врховног касационог суда о надлежности суда за одлучивање о захтеву за уплату доприноса за социјално осигурање, усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 12.03.2019. године, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој парници, поднета је 19.01.2018. године. Вредност предмета спора, наведена у уводу првостепене пресуде је износ од 25.864,41 динар.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић